

tallets Ændringsforslag om Cigarskattesatserne. Mindretallets Ændringsforslag optager det Forslag, som er indbragt af Erhvervsorganisationerne, støttet saavel af Fabrikanter og Grossister som af Importører og Tobakshandlere; og jeg formener, at selv om der her er foreslaaet en vis Nedgang i Satserne, vil Staten i en Nedgangsperiode som denne være godt tjent med at faa den her foreslaaede Ordning gennemført. Forbruget vil derved muligt opretholdes saaledes, at det finansielle Udbytte ikke bliver ringere end, hvis man fastholdt Flertallets Forslag. Særlig i en Nedgangsperiode kan man lægge en Skat saa haardt, at Forbrugerne reagerer saa stærkt, at Skatten ingenting giver. For Cigarillos stiller baade Flertal og Mindretal Forslag om en 20 pCt.s Skat; dette kan jeg fuldt ud tiltræde.

Endelig vil jeg gerne takke det ærede Udvalg, fordi det har taget stærkt Hensyn til de Ønsker, jeg fremsatte ved første Behandling angaaende Selvrullerne. Det glæder mig, at den Passus, der autoriserede disse Selvrullere, gaar ud af Forslaget. Selv om jeg kunde have ønsket, at man var gaaet til skrappe Forholdsregler, maa man dog erkende, at vi glider tilbage til den tidligere Form, hvorefter det bliver en Administrationssag, om der skal udleveres Tobak til de paagældende eller ej. Vi maa da fra alle Sider i denne Branche nære det Haab, at Administrationen ikke er alt for godgørende med at uddele Tobak til de Selvrullere, der mulig maatte melde sig. Vi mener ikke blot, som det ærede Medlem Hr. Korsgaard, at de skal melde sig personlig, men vi haaber, at Administrationen kun vil give dem meget smaa Kvantaa, saa at der ikke kan gøres Misbrug af dem. Og vi vil haabe, at de Tilfælde, hvor Administrationen giver Tobak til Selvrullere, bliver overordentlig sjældne.

Hans Nielsen: Det er en meget interessant Situation, der opstaar ved anden Behandling af dette Lovforslag, idet det konservative Folkeparti er paa Flugt fra sit eget Forslag. Saa vidt man kan skønne i Øjeblikket, vil Partiet ganske svigte det Forslag, det saa stærkt bar frem i Udvalget, og som det førte herved i Salen. De Aarsager, der har bevirket denne Omvæltning, skal jeg ikke forsøge at udgranske i Øjeblikket; Sagen bliver nok klar, inden der er gaaet ret lang Tid. Men interessant er det, at den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Korsgaard), der lige saa stærkt som den højtærede Minister havde hævdet, at Tobaksskatten skulde indbringe Statskassen det

samme Beløb som hidtil, nu forlader dette Standpunkt. Ganske vist, naar man tænker tilbage paa de første Tider, vi behandlede Tobaksskatten, er det i og for sig ikke saamærkeligt, thi Partiet har vedrørende denne Sag slaaet en mægtig Kolbøtte bort fra den Gang, da Hr. Julius Wulff var Ordfører for Partiet, og til det ærede Medlem Hr. Korsgaard nu er blevet Ordfører. Jeg maa maaske henlede den nuværende ærede Ordførers Opmærksomhed paa Folketingstidende for 1917 Sp. 4325, hvor Hr. Julius Wulff som Højres Ordfører særlig beskæftigede sig med Tobaksskatten og udtalte sig meget voldsomt mod en saadan Beskatning, der gjorde Folk arbejdsløse, for at Staten derefter skulde underholde dem med Understøttelser i Stedet for at give dem Arbejde. Han udtalte, at det var et System, man ikke fra konservativ Side kunde billige, han troede ikke, det System var sundt og til Fordel for Staten.

Nu har vi baade ved første Behandling og i Udvalget hørt det ærede Medlem Hr. Korsgaard gøre den Anskuelse gældende, at Tobaksindustrien absolut skulde pumpes for disse 35—36 Mill. Kr., som Staten kunde faa ind gennem Tobaksskatten. Det skal være interessant at se, hvad det fører til, at man fra den Side nu tager sit Forslag tilbage. Hvad man vil stille op i Stedet, ved man ikke; men der blev ikke givet nogen Tilslutning fra den Side til det Forslag, der er stillet fra socialdemokratisk og radikal Side til Trods for, at det er et Forslag, som i alle Henseender meget vel kunde accepteres baade af den højtærede Finansminister som Finansminister og af det konservative Folkeparti som et Parti, der skulde repræsentere Erhvervene. Men jeg maa maaske indskyde den Bemærkning, at efter min Opfattelse er der løbet meget Vand i Stranden siden den Tid, da det konservative Folkeparti i særlig Grad tænkte paa Erhvervslivet. Det er maaske, fordi Industrien i Nattens Løb har banket paa det konservative Folkepartis Rygge med en Hasselkæp, at det i Dag kommer til en bedre Erkendelse.

Jeg maa sige, at den Industri, vi her taler om, staar overfor en meget vanskelig Tid. Der er ca. 25 pCt. af Fagets Arbejdere arbejdsløse, og hele Industriens Fremtid er sikkert saaledes, at man maa regne med, at mange Fabrikker helt vil standse, eller Arbejdet vil blive delvis indstillet, hvorved mange Mennesker kommer til at staa paa Gaden, og det vil da være nødvendigt for Staten at understøtte dem. Jeg tror dog, man kan bøde derpaa, forsaa vidt man følger Mindre-